DOMSTOLENS DOM (fjerde afdeling)
25. september 1985 *

I sag 201/84

angående en anmodning, som Tribunal de grande instance d'Orléans i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

Anklagemyndigheden

mod

Jean-Pierre Gontier

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikel 3, litra f), samt artiklerne 5, 30 og 36,

har

DOMSTOLEN (fjerde afdeling)

sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne P. Pescatore, T. Koopmans, K. Bahlmann og T. F. O'Higgins,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: fuldmægtig D. Louterman

efter at der er afgivet indlæg af:

— tiltalte i hovedsagen, J.-P. Gontier, ved advokat A. Sacaze, Orléans, og advokat Ph. Jousset, Laval;

— den franske regering ved J. C. Antonetti og S. C. de Margerie som befuldmægtigede, bistået af fuldmægtig I. Knock,

— Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved D. Jacob, som befuldmægtiget, bistået af N. Coutrelis, Kommissionens juridiske tjeneste.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 14. maj 1985,

afsagt følgende

* Processprog: Fransk.

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

1 Ved dom af 27. juni 1984, indgået til Domstolen den 8. august s.å., har Tribunal de grande instance d'Orléans i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt to præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af traktatens artikel 3, litra f), samt artiklerne 5, 30 og 36 for at kunne afgøre, om en national ordning, der foreskriver en mindstepris på brændstoffer ved salg til forbruger, er forenelig med fællesskabsretten.

2 Spørgsmålene er blevet rejst under en straffesag mod Jean-Pierre Gontier i dennes egenskab af bestyrer for supermarkedet Leclerc d'Olivet med tilhørende benzinstation. Gontier er tiltalt for at have ydet større prisnedslag på maksimalpriserne ved detailsalg af brændstoffer end de maksimale prisnedslag, som var fastsat ved den i maj 1984 gældende nationale ordning.

3 Tiltalte i hovedsagen har ikke bestridt rigtigheden af de forhold, for hvilke tiltalten er rejst, men har nedlagt påstand om frifindelse under henvisning til, at de tilsidesatte maksimale prisnedslag var fastsat ved en ministeriel bekendtgørelse, arrêté ministériel nr. 83-58/A, af 9. november 1983 om priser ved detailsalg af brændstoffer, som tiltalte hævder er i strid med fællesskabsretten, navnlig traktatens artikel 3, litra f), og artiklerne 5 og 30, og heller ikke begrundet i nogle af de hensyn, som er nævnt i traktatens artikel 36.

4 Den nationale ret har på denne baggrund fundet det nødvendigt at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

» Skal artikel 3, litra f), og artikel 5 i traktaten af 25. marts 1957 om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab fortolkes således, at de indeholder et forbud for en medlemsstat mod ved lov eller administrative bestemmelser at indføre mindstepriser for salg af normalbenzin og superbenzin?

Kan fastsættelsen af sådanne mindstepriser udgøre en kvantitativ indførselsrestriktion eller en foranstaltning med tilsvarende virkning i traktatens artikel 30's forstand, og kan fastsættelsen heraf være begrundet i et ufravigeligt hensyn til den offentlige orden i den i traktatens artikel 36 forudsatte betydning?«

5 Spørgsmålene vedrørende fortolkningen af traktatens artikel 3, litra f), og artikel 30, har Domstolen allerede tidligere behandlet i dommen af 29. januar 1985 (Cullet, 231/83, Sml. 1985, s. 315). Den i hovedsagen omtvistede prisordning er den samme som i sag 231/83, bortset fra, at der ved arrêté ministériel nr. 83-58/A af 9. november 1983, som finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag, for så vidt angår normalbenzin og superbenzin blev foretaget en forhøjelse af de fradragsbeløb, som skulle trækkes fra de maksimalspriser ved salg i detailleddet, der var fastsat i medfør af den gældende ordning. Denne omstændighed rejser imidlertid ikke andre problemer med hensyn til fællesskabsrettens anvendelse, end dem der blev løst ved førnævnte dom af 29. januar 1985.

6 I nævnte dom fastslog Domstolen:

— EØF-traktatens artikel 3, litra f), og artikel 5 er ikke til hinder for en national ordning, hvorefter de nationale myndigheder fastsætter en mindstepris for detailsalg af brændstoffer;

— en sådan ordning er i strid med traktatens artikel 30, når mindsteprisen udelukkende fastsættes på grundlag af de nationale raffinaderiers overtagelsespris, og denne er afhængig af den officielle listepris, som udelukkende beregnes på grundlag af de nationale raffinaderiers kostpris, såfremt brændstofpriserne på de europæiske markeder afviger mere end 8% fra denne kostpris.

7 Hvad angår fortolkningen af traktatens artikel 36, statueredes det i samme dom, at en lovgivning, der foreskriver en mindstepris for brændstoffer, ikke kan anses for at være begrundet i et hensyn til beskyttelse af den offentlige orden i artikel 36's forstand.

8 Da der ikke i den foreliggende sag er fremkommet nye omstændigheder, henvises der med henblik på besvarelsen af de af Tribunal de grande instance d'Orléans forelagte spørgsmål og mht. de præmisser, besvarelsen er baseret på, til nævnte dom af 29. januar 1985, hvoraf en kopi vedlægges denne dom.

Sagens omkostninger

9 De udgifter, der er afholdt af den franske regering og Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (fjerde afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af Tribunal de grande instance d'Orléans ved dom af 27. juni 1984, for ret:

1) **EØF-traktatens artikel 3, litra f), og artikel 5 er ikke til hinder for en national ordning, hvorefter de nationale myndigheder fastsætter en mindstepris for detailsalg af brændstoffer.**

2) **En sådan ordning er i strid med traktatens artikel 30, når mindsteprisen udelukkende fastsættes på grundlag af de nationale raffinaderiers overtagelsespris, og denne er afhængig af den officielle listepris, som udelukkende beregnes på grundlag af de nationale raffinaderiers kostpris, såfremt brændstofpriserne på de europæiske markeder afviger mere end 8% fra denne kostpris.**

3) En lovgivning, der foreskriver en mindstepris for brændstoffer, kan ikke anses for at være begrundet i et hensyn til beskyttelse af den offentlige orden i traktatens artikel 36's forstand.

Bosco Pescatore

Koopmans Bahlmann O'Higgins

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 25. september 1985.

P. Heim
Justitssekretær

G. Bosco
Formand for fjerde afdeling